

[Aksel Møller.]

og ansvaret for den høje regerings handlinger i de kommende måneder vil i endnu højere grad end før blive regeringens eget.

I den nuværende situation er der betydelige opgaver for regeringen, og den betydeligste er at administrere således, at landets valutariske stilling styrkes. Den højtærede statsminister har i sine sidste taler røbet megen viden om, under hvilke forudsætninger dette kan ske. Vi vil følge hans vej fra ord til handling med opmærksomhed. Spørgsmålet om, på hvilken måde vi skal møde hans regering, når tinget genoptager sit arbejde, afhænger af, om han kan skabe overensstemmelse mellem talen og gerningerne.

Bertel Dahlgaard: Den sidste dag, folketinget holdt møde forud for ferien, skete der noget, der kan synes lidet opsigtsvækkende, men som på en måde alligevel kan være som et symbol på denne vinters parlamentariske arbejde. Denne symbolik indtraf, da folketinget ved tredje behandling af færdselslovsforslaget vedtog den frie hyreret uden begrænsning af vognenes antal, skønt regeringen ikke kunne tiltræde denne bestemmelse, og justitsministeren altså nu har underskrevet en loy indeholdende bestemmelser, han ikke kunne billige. Noget tilsvarende er sket een gang før. Det var, da folketinget i samlingen 1946—47 vedtog loven om kvindelige præster i en affattelse, som den daværende kirkeminister ikke kunne tiltræde, men som han alligevel i sit navn indstillede til stadfæstelse.

Sådanne begivenheder er udtryk for, at der er undervejs en forståelse af, at systemet med mindretalsregeringer forudsætter en meget rummelig form for det parlamentariske liv. Mindretalsregeringer betyder en magtforskydning fra regering til folketing, en større magtkoncentration i folketinget. Vil man ikke bøje sig for denne kendsgerning, bliver følgen af mindretalsregeringer hyppige ministerkriser og valg.

Ud fra disse synspunkter er vinterens arbejde forløbet normalt. Folketingssamlingen har i egentligste forstand været folketingets. Betydelige reformforslag er formet eller omformet her i tinget: monopollov, huslejelov, byggestøttelov, færdselslov.

Disse omfattende love er i afgørende grad præget af folketingets intensive arbejde med problemerne. Der ligger ikke heri nogen underkendelse af regeringens arbejde og virksomhed. Tværtimod, der ligger heri en anerkendelse af regeringens medarbejderskab og dens vilje til at tilpasse sig de politiske vilkår. For den nye statsminister har det været en prøve, som han efter mit skøn har bestået, og som har konsolideret hans stilling.

Ved denne afslutning af folketingssamlingen tror jeg ikke der for befolkningen som helhed knytter sig stor interesse til det gravearbejde i gamle citater og avisartikler, som socialdemokratiets og venstres ordførere har foretaget her i dag. Men jeg tror, der er stor interesse i befolkningen for enkelte af de spørgsmål, der er afgørende for landets produktion og for landets økonomi, og herom vil jeg gerne gøre nogle bemærkninger.

Jeg udtalte her i tinget ved folketingssamlingens begyndelse, at der sikkert ville være bedre muligheder for lovgivningsarbejdet, end de fleste tænkte sig. Det har bekræftet sig. Forsøgene på at blokere folketingets saglige arbejde strandede. Trods åbenbar modvilje fra lederne af venstre og det konservative folkeparti er de to partier bogstavelig talt blevet trukket med ind i arbejdet. Kun kriselovgivningen holdt de to partier sig helt udenfor. Men de to partier åbenbarede ikke i vinterens løb på noget tidspunkt, hvilke valutaforanstaltninger de selv kunne tænke sig at bringe i anvendelse. Til gengæld afgav de to partiers fhv. finansminister, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, en erklæring om, at han i det væsentlige selv ville have foreslået en lovgivning som den, der blev vedtaget.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen talte her i dag fornuftige ord om opsparing og havde glædeligvis lært af udtalelsen fra Skive, men har han selv anvist veje af nogen art på dette område? Foretog hans egen regering sig noget som helst? Nej, hans regering udskrev forhøjede skatter til en milliard kroner i stedet for at opspare dem, og det er sikkert, at de to partier ikke nu sidst i september ville have gennemført de store militærbesparelser, og at de derfor måtte have gennemført betydelig højere skatter, hvis de skulle have rådet. Det